

Het voorbeeld van Brigham Young

Bespreking 1

DE UITDAGING VAN SPREKEN IN HET OPENBAAR

Begin met vragen als de volgende:

- Hoe vind jij het om in het openbaar te spreken? Waarom?

Lees het volgende voor of vat het samen:

Spreeken in het openbaar was een van de grootste uitdagingen voor Brigham Young. Hij zei: 'Mijn taalgebrek was zo groot als maar kan.' (In *Journal of Discourses*, deel 5, 97.) Hij kon zich nog herinneren dat hij een week na zijn doop verwachtte dat vier ervaren sprekers, alle lid van de kerk, zouden prediken. Geen van hen deed dat. Hij zei:

Ik was wat spreken in het openbaar en kennis van de wereld betrof nog maar een kind. Maar de Geest van de Heer was bij me, en ik had het gevoel dat mijn botten verteerd zouden worden als ik niet tot die mensen sprak en hun vertelde wat ik had gezien, gehoord en geleerd – wat ik had ervaren en waarin ik me had verheugd. En de eerste toespraak die ik hield duurde meer dan een uur. Ik opende mijn mond en hij werd gevuld door de Heer. (Brigham Young, in *Journal of Discourses*, deel 13, 211.)

- Wat was er moeilijk aan wat Brigham Young deed?

Laat de cursisten Leer en Verbonden 100:5–6 lezen (zie ook Exodus 4:12; Spreuken 16:1). Vraag dan:

- Wat had de ervaring van Brigham Young met deze verzen te maken?
- Wat kom je over de Heer te weten waar jij wat aan hebt?

Vertel hoe jij het vindt om op de Heer te vertrouwen en te vertellen wat je weet.

Bespreking 2

BRIGHAMS OFFER OM TE DIENEN

Begin met een vraag als de volgende:

- Welke offers worden er gebracht om op zending te gaan?

Lees het volgende voor of vat het samen:

In hetzelfde jaar dat Brigham Young zich liet dopen, overleed zijn vrouw. Hij bracht grote offers om zorg voor zijn twee kinderen te regelen en op zending te gaan naar New York en het noorden van Canada, waar hij meerdere mensen doopte.

Na een zending van ongeveer een jaar, beschreef Brigham zijn aankomst in Kirtland (Ohio):

Als er ooit iemand was die zich bij de heiligen had aangesloten en nog armer was dan ik, dan moet hij niets gehad hebben. [...] Ik moest voor twee kinderen zorgen. [...] Ik was weduwnaar. [...] [Ik had] geen enkele schoen meer, behalve dan een paar geleende laarzen. Ik had geen winterkleding, behalve dan een zelfgemaakte jas die al drie of vier jaar oud was. [...] Ik had gereisd en gepredikt en alles tot mijn laatste dollar weggegeven. (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], 243.)